

Polisens röst gillar blues

Yrkesbanan som slutade med att prata med journalister om mord, inbrott och rån inleddes i mörkrummet med framkallningsvätskor och kopieringsapparat.

– Jag tycker jag har haft en väldigt tur som fått jobba med det jag tycker är roligt och spännande, säger Charley Nilsson, som när vi träffar honom har börjat röja i tjänsterummet i polishuset på Bergaområdet i Helsingborg.

I dagarna avrundar han yrkeskarriären hos polisen och tar klivet ut i en tillvaro med betydligt mer fritid att lägga på sina intressen än på länge.

För nyhetsreportrar som bevakar nordvästra Skåne är pressinformatören Charley Nilssons telefonröst ett bekant inslag i arbetsdagen. Tv-tittare som följer Sydynetts och TV 4:s nyhetssändningar lär ha sett hans ansikte.

Numerärt dominerar inbrotten och helgbråken på stan över grövre brott som mord. Men när sådana brott inträffar intensifieras arbetssituationen för polisens informatör. Polisarbetet går för högtryck och media är hela tiden på bettet för att få reda på den senaste händelseutvecklingen. Charley Nilsson kan berätta om flera sådana brottsutredningar.

Naturligtvis påverkas man som människa av att komma nära brutala händelser som mord. Charley Nilsson säger att han tagit särskilt illa vid sig när det är barn eller unga människor som drabbats. Ett sådant tillfälle var utredningen av dubbelmordet på Hallandsåsen 2004 då två flickor i tonåren blev mördade. Han minns en gång när han uttalat sig i tv om det aktuella läget i polisarbetet.

– Man försöker alltid vara så neutral. Omedelbart efteråt tänkte jag att mitt medverkande blev lite mer känslösamt än vanligt. Men lite senare tänkte jag att det nog ändå var rätt så bra att jag släppte fram lite av det jag kände.

Rent allmänt är det lätt att få ett intryck av en rätt lugn person när man har med Charley Nilsson att göra. *Är du en lugn och samlad person?*

– Det vore fel av mig att bedöma mig själv i sådana här avseenden, men med tanke på att jag hanterat informationen kring grova brott och ofta blivit inringd på nätter när det hänt något allvarligt, har jag nog ett visst lugn. Jag är rätt så van att vakna mitt i natten, sätta mig i bilen och komma i gång direkt med jobbet.

Till polisen kom Charley som vikarierande fotograf när han var 26 år. Detta var långt innan den digitala teknikens genombrott och jobbet innebar en hel del framkallning och kopiering. Han var med och dokumenterade på brottsplatser, fotograferade föremål som var bevismaterial och tog åtskilliga så kallade "busbilder", det vill säga foton av anhållna personer.

Senare kom Charley Nilsson att engagera sig fackligt och hade uppdrag som representant för de civilanställda i Statstjänstemannaförbundet. De uppgifterna ledde vidare till informatörsarbetet.

De allra första erfarenheterna av arbetslivet fick han i föräldrarnas bageri. De hade sin verksamhet, i tur och ordning, i Bjuv, Billesholm och på Kullagatan i Helsingborg.

Kanske finns det fler anledningar än engagemanget att informera om polisarbetet till att Charley Nilsson trivts så bra med att ha kontakter med nyhetsmedier runt om i Skåne. Han gillar nämligen att skriva.

Skrivandet har odlats i dokumentationen av släktforskning på så väl hans egen som hustruns sida av släkten. Han medverkar också i bluesmagasinet Jefferson, recenserar skivor och intervjuar emellanåt artister och andra människor i musikbranschen. Här är inriktningen blues och amerikansk svart musik i allmänhet.

Själv lyssnar han på så mycket, jazz, soul, blues, 60-talsmusik i allmänhet, country och svenska visor, att det blir svårt att plocka ut favoriter. Men något av en särställning intar nyblivne 70-åringen Bob Dylan.

– På något sätt återkommer man alltid till honom .

Charley säger att han bryr sig mycket om språket och vill vara noga med vilka ord han använder. Om han till exempel småspringer genom korridoren på jobbet är det inte givet att det handlar om stress. Han kanske bara skyndar sig.

– Jag tycker man ska spara sina ord så de har kvar sin valör när man väl behöver dem. Jag är till exempel väldigt restriktiv med "älskar" och använder aldrig "hatar".

Charley är alltså en musikälskare av stora mått, men spelar inte själv.

– Är det något jag skulle vilja kunna, så är det att spela.

Vilket instrument i så fall?

– Piano.

Aktuell: Slutar som pressinformatör i polisområde Nordvästra Skåne och går i pension.

Bor: I Rydebäck sedan 1978.

Uppvuxen: I Bjuv och Billesholm.

Familj: Hustrun Ingemo, de vuxna sönerna (båda datakonsulter), svärdöttrarna och tre barnbarn.

Ålder: 63 år.

Glädjer sig åt att få mer tid till: Att umgås med vänner, barn och barnbarn. Det blir troligen också mer släktforskning, musikintresse, fotograferande, trädgården och pysslande med den egna hemsidan.

Senaste konserterna: Janne Schaffer på Dunkers, kyrkokonsert i Wien med Bachrepertoar.

